

คู่มือภาษี

เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

จัดทำโดย

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อนาคต จำกัด

ข้อมูลที่ปรากฏในคู่มือภาษีเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพฉบับนี้ ใช้เพื่อประโยชน์ในการเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้ลงทุนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติทั่วไปทางภาษีเท่านั้น คู่มือภาษีฉบับนี้ไม่ถือว่าเป็นการให้คำแนะนำหรือปรึกษาทางด้านภาษีแก่ผู้ลงทุนแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการลงทุนและสถานะทางภาษีอากรของผู้ลงทุนแต่ละรายอาจจะแตกต่างกันไป รวมทั้งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่อ้างอิงอยู่ในคู่มือฉบับนี้ ก็อาจจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการจัดพิมพ์ได้ ผู้ลงทุนจึงควรศึกษาและตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง หรือปรึกษากับที่ปรึกษาด้านภาษีโดยตรง(ถ้ามี) ก่อนการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด ไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ลงทุนกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดๆ โดยอาศัยข้อมูลที่ปรากฏในคู่มือฉบับนี้

บทนำ

คู่มือภาษีเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนี้ ได้จัดทำขึ้นตามนัยข้อ 30 แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สน. 23/2547 เรื่อง “การจัดตั้งกองทุนรวม และการเข้าทำสัญญาบริหารจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ลงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ลงทุนที่ประสงค์จะลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ลงทุนจะได้รับเมื่อผู้ลงทุนปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ การชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับ การชำระภาษีเงินได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน และการชำระเบี้ยปรับเงินเพิ่ม หากผู้ลงทุนปฏิบัติไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน หรือได้ถอนหน่วยลงทุนก่อนกำหนด เพื่อให้ผู้ลงทุนได้ตัดสินใจลงทุนด้วยความเข้าใจถูกต้องว่า การลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นการลงทุนระยะยาว มีเงื่อนไขและภาระผูกพันหลายปี ผู้ลงทุนต้องมีเป้าหมายที่จะลงทุนอย่างต่อเนื่องจนถึงวัยเกษียณอายุ หรือพ้นจากการทำงาน หรือ ไม่สามารถทำงานได้อีก

จึงขอให้ผู้ลงทุนศึกษาข้อมูลจากคู่มือฉบับนี้อย่างละเอียดจนเข้าใจ ควบคู่กันไปด้วยกับการศึกษาหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนของโครงการจัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแต่ละกองทุน แล้วจึงตัดสินใจตามที่ผู้ลงทุนเห็นสมควร

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด

สารบัญ

	หน้า
กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน	
กฎกระทรวง กระทรวงการคลัง	
กฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ.2544)	1
กฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ.2547)	3
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร	
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 90) (ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 93 ฉบับที่ 119 และฉบับที่ 132 แล้ว))	5
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 91)	8
ประมวลรัษฎากร	
ประเภทเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40	9
ค่าใช้จ่ายหักจากเงินได้ ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46	10
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตามมาตรา 19 ถึงมาตรา 27	11
สรุปสาระสำคัญของคู่มือผู้ลงทุนควรทราบ	
คำนิยาม	13
ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	13
เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	13
กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน	15
การชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับ	
การชำระเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม	
การชำระภาษีเงินได้ของเงินผลประโยชน์	
คำเตือน	16
ตัวอย่างประกอบ	17
เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี	
กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน	
ภาคผนวก	
แบบหนังสือรับรองการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	27
แบบหนังสือรับรองการโอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	28

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (35) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 195 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(35) เงินได้เท่าที่ลูกจ้างจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสี่แสนห้าหมื่นบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (43) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 208 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(43) เงินได้เท่าที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน (54) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(54) เงินได้เท่าที่ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ครู หรือบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชน จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมินเฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น โดยผู้มีส่วนได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและไต่ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีส่วนได้มีอายุไม่ถึงห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

ด้วย เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ต้องไม่เกินห้าแสนบาท

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือได้ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความใน (61) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 240 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(61) เงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในภาษี สำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาทแต่ไม่เกินเก้าหมื่นบาท โดยกรมธรรม์ประกันชีวิตต้องมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร ทั้งนี้ สำหรับเบี้ยประกันภัย ที่ได้จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความใน (66) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(66) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนของทรัพย์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาแต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย"

ข้อ 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ (78) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

"(78) เงินได้ของวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล ซึ่งมีเงินได้ไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ สมควรเพิ่มวงเงินที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต เพื่อส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน ซึ่งส่งผลเป็นการสนับสนุนการลงทุนในตลาดทุน อันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ สมควรยกเว้นเงินได้ของวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีจำนวนไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาทไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เพื่อให้เศรษฐกิจของชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ร.จ.ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125 ตอนที่ 71 ก วันที่ 28 พฤษภาคม 2551)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกินสามแสนบาทสำหรับปีภาษีนั้น โดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและไต่ก่อนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วยเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต้องไม่เกินสามแสนบาท

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือได้ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย "

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (65) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(65) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

ข้อ 3 ความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะการจัดเก็บภาษีสำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก่อนวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2551

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2551

ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นทางเลือกในการออมเงินระยะยาวของประชาชน และกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ผู้มีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้มีเงินได้ได้รับจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่โดยที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นภาษีเงินได้ดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมให้เกิดการออมระยะยาว ดังนั้น สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นภาษีเงินได้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

กฎกระทรวง กระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (32) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 192 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(32) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่รวมถึงเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”

ข้อ 2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (55) และ (56) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(55) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร และเงินได้พึงประเมินประเภทค่าแห่งลิขสิทธิ์ที่มีได้รับโอนมาโดยทางมรดก เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้จะต้องมีจำนวนไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น

กรณีที่มีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วยเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต้องไม่เกิน 300,000 บาท

เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคสามให้ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย

(56) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้รับจากกองทุนรวมดังกล่าว เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพหรือตาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด”

ข้อ 3 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
(นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (32) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(32) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่รวมถึงเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ จะต้องมิจำนวนไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภยานั้น”

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (65) (66) และ (67) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(65) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีเงินได้ซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (55)

(66) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภยานั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้
หมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งด้วย

(67) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวตาม
กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่า
ห้าปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีทุพพลภาพหรือตาย และเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน
ที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (66)”

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 90)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้
เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้น
ภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังต่อไปนี้

“ข้อ 1 เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้ต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และต้อง
ไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน

การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

(2) ผู้มีเงินได้จะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่
วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และไถ่ถอนหน่วยลงทุนดังกล่าวเมื่อผู้มีเงินได้นั้นมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ หรือเมื่อ
ผู้มีเงินได้นั้นถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีผู้มีเงินได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุทุพพลภาพหรือตาย

(3) ผู้มีเงินได้ต้องไม่ได้รับเงินปันผลหรือเงินอื่นใดจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่าง
การลงทุน และต้องได้รับคืนเงินลงทุนและผลประโยชน์จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อมีการไถ่ถอนหน่วยลงทุน
เท่านั้น

(4) ผู้มีเงินได้ต้องไม่กู้ยืมเงินหรือเบิกเงินจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ผู้มีเงินได้ได้ซื้อ
หน่วยลงทุนไว้”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 132) ใช้บังคับตั้งแต่ 3 กันยายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป)

ข้อ 2 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเกินกว่าหนึ่งกองทุน เงินได้ที่จ่ายเป็น
ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละกองทุน ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามข้อ 1

การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี

“ข้อ 3 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 หรือข้อ 2 ในปีใด เมื่อผู้มีเงินได้ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมตามข้อ 8 แล้ว และได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ยังคงเหลืออยู่ เมื่อผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต่อไป โดยได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 และข้อ 2 นับตั้งแต่ปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้นับระยะเวลาที่ได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพก่อนปีที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมรวมเข้าด้วย

ข้อ 4 กรณีผู้มีเงินได้ได้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ทพพลภาพ ผู้มีเงินได้จะไม่ซื้อหน่วยลงทุนต่อไป หรือจะซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในปีใดปีหนึ่ง และจะซื้อหน่วยลงทุนเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 1(1) และข้อ 2 วรรคสอง

ข้อ 5 กรณีผู้มีเงินได้ได้ออนการลงทุนในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่น ไม่ว่าจะโอนไปยังกองทุนรวมใดกองทุนรวมหนึ่ง หรือหลายกองทุนรวม ผู้มีเงินได้จะต้องโอนการลงทุนไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ออกจากวันที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่โอนได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้

การโอนการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานการโอนส่งมอบให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่รับโอนเก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 6 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนตามข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ให้ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ทั้งนี้ จะต้องมิเกินจำนวนไม่เกิน 300,000 บาทสำหรับปีภาษีนั้น

กรณีผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วย เงินได้ที่ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต้องไม่เกิน 300,000 บาท”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 93) ใช้บังคับตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป)

“ข้อ 7 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แสดงว่ามีเงินจ่ายเข้ากองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ข้อ 8 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 6 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 1 ข้อ 2 หรือข้อ 3 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 6 และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้วที่อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้นๆ

จนถึงวันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ในการเสียภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาศัยอำนาจตามมาตรา 3 อัญชวรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ได้อนุมัติขยายเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมสำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไปหักออกจากเงินได้พึงประเมินเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้แล้ว ได้ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของข้อ 1 ข้อ 2 หรือข้อ 3 โดยไม่ต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

“ข้อ 8/1 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ให้ผู้มีเงินได้นำเงินที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว”

(เพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 119) ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป)

ข้อ 9 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 93) ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป)

ประกาศ ณ วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544

ศุภรัตน์ กวีวัฒน์กุล
(นายศุภรัตน์ กวีวัฒน์กุล)
อธิบดีกรมสรรพากร

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 91)**

**เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับกรณีผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
ได้รับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย**

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (56) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับกรณีผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้รับจากกองทุนรวมดังกล่าวเพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) กรณีเหตุสูงอายุ ผู้ถือหน่วยลงทุนต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ และถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

การนับระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้นับเฉพาะปีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุน และได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2 (55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(2) กรณีทูพพลภาพ ต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าผู้ถือหน่วยลงทุนทูพพลภาพจนไม่สามารถประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดเงินได้ที่จะนำมาซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้อีกต่อไป

(3) กรณีตาย ต้องเป็นกรณีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนถึงแก่ความตายในระหว่างการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ทั้งนี้ ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องมีหลักฐานจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทูพพลภาพ หรือตาย แล้วแต่กรณีมาแสดงด้วย

ข้อ 2 เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่จะได้รับยกเว้นตามข้อ 1 จะต้องคำนวณจากเงินได้พึงประเมินที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2 (55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2544

สุภรัตน์ วัฒนกุล
(นายสุภรัตน์ วัฒนกุล)
อธิบดีกรมสรรพากร

ประมวลรัษฎากร

ประเภทเงินได้พึงประเมิน

มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่างๆ ดังกล่าว ไม่ว่าทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระเงินและทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

(3) ค่าแห่งกุศลมูล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปี อันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรก ในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืม หรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือมารดาผู้ใช้อำนาจปกครองหรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วย โดยอนุโลม

- (ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
- (ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กั้กันไว้

รวมกัน

- (จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กั้กันไว้รวมกัน
- (ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน
- (ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

- (ก) การให้เช่าทรัพย์สิน
- (ข) การคิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน
- (ค) การคิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญา จนถึงวันคิดสัญญาทั้งสิ้นเป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการคิดสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใด หรือในปียกเว้นใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

ค่าใช้จ่ายหักจากเงินได้

มาตรา 42 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (1) และ (2) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

มาตรา 42 ตี เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่ต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

มาตรา 43 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (5) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 44 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (6) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 45 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (7) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 46 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (8) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

เบี่ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา 19 เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาได้สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการ หรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย ทั้งนี้ การออกหมายเรียกดังกล่าวจะต้องกระทำภายในเวลาสองปี นับแต่วันที่ได้อื่นรายการ ไม่ว่าการยื่นรายการนั้นจะได้กระทำภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือเวลาที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีขยายหรือเลื่อนออกไปหรือไม่ ทั้งนี้ แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลังเว้นแต่กรณีปรากฏหลักฐาน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ยื่นรายการมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบภาษีอากร อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกดังกล่าวเกินกว่าสองปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการ แต่กรณีขยายเวลาเพื่อประโยชน์ในการสืบภาษีอากรให้ขยายได้ไม่เกินกำหนดเวลาตามที่มิสิทธิขอสืบภาษีอากร

มาตรา 20 เมื่อได้จัดการตามมาตรา 19 และทราบข้อความแล้วเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินที่ประเมินหรือยื่นรายการไว้เดิมโดยอาศัยพยานหลักฐานที่ปรากฏและแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระอีกไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา 21 ถ้าผู้ต้องเสี่ยภาษีอากรไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 19 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากร ตามที่รู้ว่าถูกต้อง และแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยังผู้ต้องเสี่ยภาษีอากร ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา 22 ในการประเมินตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ผู้ต้องเสี่ยภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระอีก

มาตรา 23 ผู้ใดไม่ยื่นรายการ ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมิน แล้วแต่กรณีมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาได้สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ที่ไม่ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชี หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย

มาตรา 24 เมื่อได้จัดการตามมาตรา 23 และทราบข้อความแล้ว อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี มีอำนาจ ประเมินเงินภาษีอากร และแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสี่ยภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา 25 ถ้าผู้ได้รับหมายหรือคำสั่งของอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 23 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนภาษีอากรไปยังผู้ต้องเสี่ยภาษีอากร ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา 26 เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้ ในการประเมินตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ผู้ต้องเสี่ยภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ

มาตรา 27 บุคคลใดไม่เสี่ยหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในหมวดต่างๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ให้เสี่ยเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสี่ยหรือนำส่ง โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีอธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษี และได้มีการชำระหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อเดือน หรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสี่ยหรือนำส่ง ไม่ว่าภาษีที่ต้องเสี่ยหรือนำส่งนั้น จะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล

สรุปลักษณะสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ

1. คำนิยาม

คู่มือภาษี หมายความว่า เอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่จัดทำขึ้นตามความในประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สน. 23/2547 เรื่อง “การจัดตั้งกองทุนรวมและการเข้าทำสัญญาบริหารจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ลงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2547

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หมายความว่า กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ถือหน่วยลงทุน

2. ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ต้องเป็น “เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร” ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งต่อไปในคู่มือภาษีนี้อาจจะเรียกโดยย่อว่า “เงินได้พึงประเมิน”

3. เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

- 3.1 ผู้ลงทุนต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และต้องไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
- 3.2 เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี หรือมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี
- 3.3 เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ต้องมีจำนวนไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี ทั้งนี้ เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวเมื่อรวมกับเงินสะสมที่ผู้ลงทุนจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) แล้ว (ถ้ามี) ต้องมีจำนวนเงินไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น
- 3.4 ผู้ลงทุนจะต้องถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และขายคืนหน่วยลงทุนดังกล่าวได้เมื่อผู้ลงทุนนั้นมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์
- 3.5 เงิน หรือผลประโยชน์ (capital gain) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้

- (1) กรณีเหตุสูงอายุ ผู้ลงทุนต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ และถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก
  - (2) กรณีทุพพลภาพ จนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ โดยต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรอง ได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าทุพพลภาพ
  - (3) กรณีตายในระหว่างการถือหน่วยลงทุน
- 3.6 ผลประโยชน์ (capital gain) ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ เมื่อผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก
- 3.7 เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี แม้ว่าผู้ลงทุนมิได้นำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี หากผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนนั้น ตามเงื่อนไขในข้อ 3.5 และ 3.6 เงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้น ๆ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้
- 3.8 ผู้ลงทุนอาจขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ซื้อไว้ในระหว่างปีภาษีเดียวกันได้ โดยถือว่าปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน เมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้
- (1) การซื้อและขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในระหว่างปีภาษีเดียวกันนั้น ต้องมีลำดับรายการซื้อก่อนรายการขายคืน
  - (2) ณ สิ้นปีภาษีนั้น (วันที่ 31 ธันวาคม) เมื่อคำนวณหักกลบลบกันระหว่างรายการซื้อและรายการขายคืนหน่วยลงทุนที่เกิดขึ้นภายในปีภาษีเดียวกันแล้ว ยอดเงินสุทธิที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน ต้องมีจำนวนเงินตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 3.2 และข้อ 3.3
  - (3) ในแต่ละปีภาษี ยอดสะสมของจำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุนในขณะใดขณะหนึ่ง จะต้องไม่สูงกว่ายอดสะสมของจำนวนเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในปีภาษีนั้น
- อย่างไรก็ตาม การซื้อและขายคืนหน่วยลงทุนในระหว่างปีภาษีเดียวกัน ผู้ลงทุนจะต้องนำเงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้น ๆ ไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย ยกเว้นกรณีตามข้อ 3.5 (1) (2) และ 3.6
- 3.9 การคำนวณต้นทุนของเงินลงทุน และผลประโยชน์ (capital gain) เมื่อมีกรณีขายคืนหน่วยลงทุน หรือโอนย้ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหนึ่งเพื่อไปลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอื่นให้ใช้วิธีการ “ต้นทุนถัวเฉลี่ย” (average cost)
- 3.10 ผู้ลงทุนที่ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ หรือทุพพลภาพ สามารถดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ โดยถือว่าปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน
- (1) ถือหน่วยลงทุนต่อไปโดยจะซื้อหรือไม่ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มก็ได้
  - (2) ขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงบางส่วน หรือทั้งหมดก็ได้ โดยได้รับสิทธิยกเว้นไม่ต้องนำเงิน หรือผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้

4. กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

- 4.1 กรณีขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในส่วนของเงินลงทุนที่ลงทุนไว้ก่อนปีภาษีปัจจุบัน หากผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนนั้นน้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และ/หรือผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้
- (1) ชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน (นับย้อนหลังตั้งแต่ปีก่อนปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน) โดยต้องชำระคืนภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน
  - (2) นำเงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้
- 4.2 กรณีขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในส่วนของเงินลงทุนที่ลงทุนไว้ก่อนปีภาษีปัจจุบัน หากผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก แต่ขณะที่ขายคืนหน่วยลงทุน ผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้
- (1) ชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน (นับย้อนหลังตั้งแต่ปีก่อนปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน) โดยต้องชำระคืนภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน
  - (2) เงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้
- 4.3 กรณีผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน (นับย้อนหลังตั้งแต่ปีก่อนปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน) โดยต้องชำระคืนภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน
- 4.4 กรณีผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนในส่วนของเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ได้ซื้อไว้เกินกว่าอัตรากำหนดตามข้อ 3.3 ไม่ว่าผู้ลงทุนจะถือหน่วยลงทุนนั้นเป็นระยะเวลาเท่าใดก็ตาม หรือขายคืนเมื่อผู้ลงทุนอายุเท่าใดก็ตาม ผู้ลงทุนต้องนำเงิน หรือผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้น เพื่อเสียภาษีเงินได้
- 4.5 กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และได้ดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน ค่าซ้ำ คือ ไม่ทันภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนนั้น ผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่ม ตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของยอดเงินภาษีที่ต้องชำระคืน โดยเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษี ทั้งนี้เงินเพิ่มจะไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระคืน

4.6 กรณีผู้ลงทุนไม่ดำเนินการชำระคืนเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีที่ถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และต่อมาภายหลังถูกเจ้าพนักงานประเมินออกหมายเรียก ผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่มตามข้อ 4.4 และอาจต้องเสียเบี้ยปรับ ตามมาตรา 22 หรือ 26 แห่งประมวลรัษฎากรด้วยแล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และได้ดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีที่ถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว หากผู้ลงทุนยังคงถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต่อเนื่อง ในปีชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนถูกต้องอีกครั้งแล้ว ให้นำอายุการถือหน่วยลงทุนต่อเนื่องจากวันที่ผู้ลงทุนนั้นซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพครั้งแรกได้

5. คำเตือน

“การลงทุนในหน่วยลงทุนย่อมมีความเสี่ยงควบคู่ไปกับผลตอบแทน ผลการดำเนินงานในอดีตของกองทุนรวม มิได้เป็นสิ่งยืนยันถึงผลการดำเนินงานในอนาคต ก่อนการตัดสินใจลงทุนควรศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างรอบคอบ”

“สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนี้พึงได้รับจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน โดยผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับภายในกำหนดเวลา และหากการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษิดังกล่าวไม่เป็นไปตามกำหนด ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระเงินเพิ่มและ/หรือเบี้ยปรับตามประมวลรัษฎากรด้วย ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับ และภาระภาษีที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนจะเป็นไปตามที่กรมสรรพากรกำหนด ดังนั้น ผู้ลงทุนควรศึกษาเงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและคู่มือภาษีเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เข้าใจก่อนตัดสินใจลงทุน”

ตัวอย่างประกอบ

ตัวอย่างประกอบการพิจารณาว่า ผู้ลงทุน(ผู้มีเงินได้) ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนในหน่วยลงทุนของ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ถูกต้องหรือไม่ และเข้าข่ายต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับ หรือไม่

ข้อสมมติฐาน ที่ใช้แสดงในตัวอย่างข้างทำนี้ คือ เงินลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้พึงประเมิน ที่ได้รับในแต่ละปี สมมติว่าคำนวณได้เท่ากับ 5,000 บาท

1. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับการระงับการซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน

ตัวอย่างที่ 1 ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินลงทุนใน RMF</u>
1	5,000
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	0 (ระงับการลงทุน)
7	0 (ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ในปีที่ 7 ระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2 - 6) ภายใน เดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 2 ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

ปีที่ลงทุน	RMF1	RMF2	RMF3	รวม
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	0	0	0	0 (ระงับการลงทุน)
7	0	0	0	0 (ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)			

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ในปีที่ 7 ระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของทุกกองทุนที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2 - 6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 3 กรณีซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) หลายกองทุน ผู้ลงทุนระงับการซื้อหน่วยลงทุน RMF เป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกันเพียงบางกองทุน โดยขอรวมการซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนที่เหลือในปีนั้น เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุนขั้นต่ำ 5,000 บาท หรือ 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีนั้น

ปีที่ลงทุน	RMF1	RMF2	RMF3	รวม
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	0	3,000	2,000	5,000
7	0	2,000	3,000	5,000

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากขอรวมการลงทุนใน RMF ทุกกองทุนของผู้ลงทุน ไม่น้อยกว่า 5,000 บาท หรือ ไม่น้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

2. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ และการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ตัวอย่างที่ 4 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

ปีที่ลงทุน	เงินลงทุนใน RMF
1	5,000 (หรือเทียบเท่า 3%)
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	4,000 *
7	5,000

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมิน ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี หากปรากฏว่าในปีที่ 7 ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องครบถ้วนตามเงื่อนไข ให้ถือว่าผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน

ตัวอย่างที่ 5 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

ปีที่ลงทุน	เงินลงทุนใน RMF
1	5,000 (หรือเทียบเท่า 3%)
2	5,000
3	5,000
4	5,000
5	5,000
6	4,000 *
7	0 หรือ 4,000 * (ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมิน ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี ดังนั้น หากปีที่ 7 ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุน (0 บาท) หรือลงทุนต่ำกว่าเงื่อนไขการลงทุนอีก จะถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากมีการระงับการลงทุนเป็นเวลายาวเกินกว่า 1 ปีติดต่อกัน

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ตัวอย่างที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

ปีที่ลงทุน	RMF1	RMF2	RMF3	รวม
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	1,000	1,000	2,000	4,000 *
7	1,000	2,000	2,000	5,000

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน รวมกันเป็นเงิน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี แต่หากปรากฏว่า ในปีที่ 7 ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนต่อเนื่องครบถ้วนตามเงื่อนไข ให้ถือว่าผู้ลงทุนปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน (พิจารณาเช่นเดียวกันกับ ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 7 ผู้ลงทุน ซื้อหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในแต่ละปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

ปีที่ลงทุน	RMF1	RMF2	RMF3	รวม
1	1,000	2,000	2,000	5,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000
6	1,000	1,000	2,000	4,000 *
7	0	0	0	0 * (ผิดเงื่อนไข)
8	(ยื่นแบบแสดงรายการชำระคืนภาษี ภายในเดือนมีนาคม)			

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 6 ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนหลายกองทุน รวมกันเป็นเงิน 4,000 บาท ซึ่งน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้ ผู้ลงทุนไม่สามารถนำไปใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ จึงเสมือนหนึ่งได้ใช้สิทธิระงับการลงทุนไปแล้ว 1 ปี ดังนั้น หากปีที่ 7 ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุน (0 บาท) หรือลงทุนต่ำกว่าเงื่อนไขการลงทุนอีก จะถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทุกกองทุนที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา(คือปีที่ 2-6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8 (พิจารณาเช่นเดียวกันกับตัวอย่างที่ 5)

3. เงื่อนไขการลงทุนเกี่ยวกับการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ก่อนกำหนด

ตัวอย่างที่ 8 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ และผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลานานน้อยกว่า 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

อายุผู้ลงทุน	ปีที่ลงทุน	เงินลงทุนใน RMF
30	1	5,000
31	2	5,000
32	3	5,000
33	4	5,000
34	5	ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด * (ผิดเงื่อนไข)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกเมื่ออายุ 30 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 34 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ถือหน่วยลงทุน RMF น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และมีอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 1 - 4) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 6

ทั้งนี้ ผู้ลงทุนยังต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 9 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ โดยผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลายาวกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

อายุผู้ลงทุน	ปีที่ลงทุน	เงินลงทุนใน RMF
30	1	5,000
31	2	5,000
32	3	5,000
33	4	5,000
34	5	5,000
35	6	5,000
36	7	ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด * (ผิดเงื่อนไข)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มลงทุนเมื่ออายุ 30 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 36 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนมีอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2 - 6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ส่วนเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เนื่องจากผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุน RMF นั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

ตัวอย่างที่ 10 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 55 ปีบริบูรณ์ แต่ผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนใน RMF ไว้เป็นเวลานานน้อยกว่า 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF เพียง 1 กองทุน

<u>อายุผู้ลงทุน</u>	<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>เงินลงทุนในRMF</u>
52	1	5,000
53	2	5,000
54	3	5,000
55	4	5,000
56	5	ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด * (ผิดเงื่อนไข)

จากตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนเริ่มลงทุนเมื่ออายุ 52 ปี และขายคืนหน่วยลงทุนเมื่ออายุ 56 ปี ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน เนื่องจากผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนไว้เป็นเวลานานน้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก แม้ว่าผู้ลงทุนจะมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์แล้วก็ตาม ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือปีที่ 1 – 4) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 6

ทั้งนี้ ผู้ลงทุนยังต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 11 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ และผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนไว้เป็นเวลามากกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>	<u>RMF2 + RMF3</u>
1	1,000	2,000	2,000	5,000	4,000
2	2,000	1,000	2,000	5,000	3,000
3	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
4	2,000	1,000	2,000	5,000	3,000
5	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
6	2,000	2,000	1,000	5,000	3,000
7	ขายคืนหน่วยลงทุนใน RMF 1 บางส่วน หรือทั้งหมด				

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 7 ผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมดจากกองทุน RMF 1 และมีผลให้จำนวนเงินลงทุนใน RMF 2 และ RMF 3 รวมกันในแต่ละปีน้อยกว่า 5,000 บาท หรือน้อยกว่า 3% ของเงินได้พึงประเมิน ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของเงินลงทุนในทุกกองทุน (RMF 1 RMF 2 และ RMF 3) ที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2 – 6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ส่วนเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เนื่องจากผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุน RMF นั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

ตัวอย่างที่ 12 ผู้ลงทุน ขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมด เมื่อผู้ลงทุนอายุต่ำกว่า 55 ปี บริบูรณ์ และผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนไว้เป็นเวลามากกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี

กรณีซื้อหน่วยลงทุน RMF หลายกองทุน

<u>ปีที่ลงทุน</u>	<u>RMF1</u>	<u>RMF2</u>	<u>RMF3</u>	<u>รวม</u>	<u>RMF2 + RMF3</u>
1	1,000	2,000	3,000	6,000	5,000
2	2,000	3,000	2,000	7,000	5,000
3	2,000	2,000	3,000	7,000	5,000
4	2,000	3,000	2,000	7,000	5,000
5	2,000	2,000	3,000	7,000	5,000
6	2,000	2,000	3,000	7,000	5,000

จากตัวอย่างนี้ ในปีที่ 7 ผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนบางส่วน หรือทั้งหมดจากกองทุน RMF 1 โดยจำนวนเงินลงทุนใน RMF 2 และ RMF 3 รวมกันในแต่ละปีมากกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท หรือ 3% ของเงินได้ ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนเฉพาะกองทุน RMF 1 เท่านั้น ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของเงินลงทุนเฉพาะในกองทุน RMF 1 ที่เคยได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินที่ผ่านมา (คือ ปีที่ 2 – 6) ภายในเดือนมีนาคมของปีที่ 8

ส่วนเงินผลประโยชน์ (Capital Gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เนื่องจากผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุน RMF นั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก

ภาคผนวก